

skal selvfølgelig holdes ved lige, og tingene skal også laves der.

Men jeg er glad for, at kirkeministeren taler om det historiske. For mig er kirkerne noget historisk. Kirkerne svarer reelt til vores kunstskatte, som er på museerne. Og mig bekendt bliver museerne betalt af staten, de bliver jo ikke betalt af den kommune, hvor museerne, hvor kunstværkerne, kunstkattene ligger.

Kirkeministeren siger i et referat i Jydske Vestkysten den 24. januar, at medlemmerne af folkekirken gerne ville betale for bygningernes vedligeholdelse, fordi de er historiske mindesmærker. Og så vil jeg godt spørge kirkeministeren, om kirkeministeren ikke med det citat mener, at kirkerne er historiske mindesmærker for os alle sammen, ikke kun for den lille kommune med 8.000 indbyggere, der tilfældigvis har haft nogle forfædre, der har bygget 14 kirker. De er vores alle sammens.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ja, nu vil jeg lige understrege, at jeg taler om det kirkelige selvstyre og ikke om det kommunale selvstyre. Jeg ved godt, at kommunalbestyrelserne kan ikke bestemme, hvor meget de lokale kirker skal opkræve i skat. Kommunalbestyrelsens eneste opgave er på baggrund af ønskerne fra menighedsrådene og provstiudvalget at regne procenten ud, og den er forpligtet til at regne procenten ud. Kun hvis den er helt vildt stigende, så er der nogle regler for det. Så det er jeg helt klar over. Men nu taler jeg om det kirkelige selvstyre. Det er det, det drejer sig om set fra min stol.

Men så vil jeg sige med hensyn til kirkerne og den debat, der jo er løbende, om, hvorvidt man skulle tage vedligeholdelse af kirkebygninger ud af den kirkelige ligning og sige, som hr. Arne Toft jo også siger, at det er kulturarven, og den kan staten betale med det tilskud, som staten i øjeblikket giver til folkekirken, de 620 mio. kr., og så kan kirkeskatten gå til præstelønninger og driften af kirkerne i øvrigt. Og det er der da nogle der vurderer og taler om.

Jeg har det bare sådan, at det er vigtigt set fra mit synspunkt, at sognemenigheden er det centrale. Vi har jo en fuldstændig flad folkekirkestruktur, som er unik og af enestående værdi. Og sognemenigheden er noget meget værdifuldt. Det er det tætteste lille fællesskab, vi har, når vi ser bort fra familie og venskabskreds, og det skulle gerne være bærende. Og til sådan et

lille fællesskab hører der faktisk også et hus, et hjem, en bygning, og det er kirkebygningen.

Kl. 14.55

Jeg mener, det er værdifuldt, at det er menighedsrådet, altså de folkevalgte repræsentanter for sognet, som har det som deres samlingspunkt, og som også har ansvaret for kirkebygningen.

Vi ser jo også, hvor fantastisk flot kirkebygningerne er vedligeholdt, hvor meget man værner om dem, og jeg synes, det danske samfund kan være meget, meget tilfredse med og glade for, at vi har så velbevaret en kulturarv. Og det har vi måske netop, fordi den ligger i hænderne på nogle, som holder af den.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Arne Toft, det sidste spørgsmål.

Arne Toft (S):

Jeg er enig med kirkeministeren i, at vi selvfølgelig skal bevare vores kultur, og at kirken er en del af vores kultur. Men det, jeg harcelerer over, er, at det er de samme mennesker, som betaler den store skat, fordi der er få og dårlige indkomster i de områder, der også betaler den høje kirkeskat.

Til sidst vil jeg spørge kirkeministeren, om hun ikke godt vil være med til at arbejde for, at man ad den vej er med til at tage det ind i den udligningsdebat, vi skal have på et senere tidspunkt. Det er mange små kommuner og små byråd og borgmestre meget interesseret i.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jo, som jeg indledte med at sige, er der jo gået 10 år, siden man havde det udvalg mellem Kommunernes Landsforening og Danmarks Provsteforening og Kirkeministeriet, som besluttede denne her udligningsordning, der er i øjeblikket med fællesfondens midler, altså kirkeskattemidlerne. Og det kan godt være, at tiden er inde til, at man ser på det igen.

Men jeg vil bare lige understrege over for hr. Arne Toft: 88,3 pct. af de danske statsborgere er medlem af vores folkekirke, og det, der gør, at procenten er så høj, er bl.a., at i de små kommuner er borgerne næsten 100 pct. medlem af folkekirken. De vælger den ikke fra, selv om de skal betale noget mere i kirkeskat, end man skal i f.eks. Gentofte og Hørsholm. Der er også mange, der er medlem der.

Men det har ikke skræmt borgerne i de små kommuner, de er stadig væk medlem af folke-